Temps de Flors 2017: Els 10 racons amb encant

Temps de Flors 2017: Els 10 racons amb encant



Instal·lació al Modern per Temps de Flors.

La revista oficial de Temps de Flors ha fet una selecció de deu llocs amb encant

Sortint de la plaça de la Catedral pel portal de Sobreportes, a mà dreta s´enfila el passeig Arqueològic. Comença el passeig amb un homenatge a les flors i les abelles. Continua tot resseguint un llarg tros de muralla entretallada on s'observen les torres Cornèlia i Júlia (s. XIV). El visitant podrà gaudir de diferents propostes en aquest espai de vegetació exuberant, entre elles el Passadís floral.

A continuació, gràcies al projecte Strip-tease, hi ha una oportunitat ineludible per descobrir el patrimoni que s´amaga en el vessant obac del Galligants, entre Sant Pere i la muntanya de la O. El visitant podrà depassar el concepte i l´àmbit del passeig Arqueològic per proposar un "parc arqueològic" que relliga nombrosos vestigis: el riu Galligants i les seves fonts; el convent; la mina i l´ermita del Calvari, i la Catedral i Sant Pere, ombrejats per bosquines d´auró negre i llorer, oliverars i una de les millors visuals de Girona.

Mitjançant la gestió diferenciada, es desvesteixen els boscos del Galligants per veure més enllà dels arbres i descobrir l´enorme patrimoni cultural i natural que s´hi amaga. Camins i corriols desbrossats i millorats fan possible una passejada a l´entorn de 3 km que està acompanyada d´intervencions de land art que desvelen racons pocs exposats de la vall. Una actuació en la qual conflueixen a la vora d´un centenar de persones d´una quinzena d´oficis diferents seduïdes per la voluptuositat i els cops d´efecte d´aquest paratge.

Més informació
[http://www.diaridegirona.cat/girona/2017/05/12/muntanya-gran-desconeguda-gironins/845816.html]

Situats entre l´absis de la catedral i la porta de Sant Cristòfol, s´hi accedeix per una porta de pedra que dona al carrer del Bisbe Cartañà. Anomenats així per la nacionalitat de la seva antiga propietària, sembla que en temps medievals eren ocupats per un cementiri. Els jardins, disposats en diversos nivells o terrasses, estan envoltats per la muralla, que pot ser resseguida per l´elevat camí de ronda, des del qual es pot obtenir una àmplia panoràmica del Ter i la vall de Sant Daniel, i des d´on també es poden observar alguns detalls de la catedral, com els contraforts, arcbotants, agulles, cornises, finestrals i gàrgoles. Una de les gàrgoles, amb forma de dona, és coneguda popularment com la bruixa. En aquesta edició es podrà veure de nou en aquest espai el bust El crit de la bruixa, de Pia Crozet, que fou manllevat. / 9

La muralla que tanca els jardins de la Francesa fa angle amb el portal de Sant Cristòfol(s. XVIII), una fortificació de l´absis d´una antiga capella dedicada al sant, patró de caminants i viatgers. El paisatge que l´envolta té un caràcter romàntic i carregat d´història, suavitzats amb bella vegetació resten murs i blocs de pedra caiguts que recorden els successius episodis de guerra i pau que ha viscut la ciutat. Un indret de caràcter íntim que amb l´exposició floral queda dotat d´una gran bellesa i encant.

El carrer de Sant Llorenç conforma un dels vestigis de l´antic call jueu, que durant sis segles, del segle IX al XV, és on s´establí la comunitat jueva a Girona. Tot i les transformacions i modificacions urbanístiques encara és visible, en part, la complicada trama de carrerons, cases i patis interiors. El carrer de Sant Llorenç, que destaca per l´estretor, pot semblar simplement un espai de pas però, en el moment adequat, apareix una escletxa de llum entre els dos túnels. El nom del carrer i aquest bri de llum han servit d´inspiració als dissenyadors de la instal·lació, que proposen per a aquest espai una recreació de les pluges d´estels dels Perseids o Llàgrimes de Sant Llorenç que s´esdevenen cada estiu.

L´edifici que avui serveix de marc al Museu d´Histò- ria de Girona, i que és conegut popularment amb el nom d´Institut Vell, fou aixecat a partir de l´any 1762 pels frares caputxins. La construcció, també coneguda amb el nom de convent de Sant Antoni, està distribuïda en quatre plantes i acull diferents mostres florals. La planta soterrània, amb accés des del carrer de la Força, constitueix la part més antiga, i és on trobem la cisterna, un espai que el visitant descobrirà amb sorpresa.

Al mateix museu destaca un altre espai amb encant: la carbonera. Durant la Guerra Civil es va habilitar com a refugi antiaeri per al personal docent i l´alumnat del centre, i també per als veïns i veïnes de la zona. Posteriorment, i fins a finals dels anys seixanta, va ser una botiga de venda de carbó; d´aquí n´ha quedat el nom popular. En aquest espai la imaginació pren forma a través del projecte Fantasia floral, que vol representar la poètica visual d´El màgic d´Oz.

Capella preromànica que fou refeta cap al segle XVII a la qual s´atribueix un origen romà. Segons la tradició es va construir sobre un antic temple que els romans dedicaren a Venus. De planta quadrada i tres naus, fou església parroquial de Campdorà. El campanar va caure el 1775 a conseqüència d´un llamp i posteriorment, amb la guerra del Francès, l´edifici també va patir diversos desperfectes. A partir del 1845, quan la capella va passar a mans privades, es van fer diverses reformes per consolidar la ruïnosa estructura. Sobre la resta del campanar s´hi va aixecar la torratxa que actualment li dona un caràcter romàntic i singular. En aquest escenari, el projecte Crisàlide proposa una relació entre l´estat de la metamorfosi de les papallones i la reflexió en un lloc sagrat.

L´antiga i senyorial mansió de la família Cors, situada al carrer Nou del Teatre, on el 1873 es va instal·lar el Col·legi de Sant Narcís, es va adaptar i ampliar al segle XX per esdevenir la seu de l´Ateneu Social Democràtic.

Quan l´entitat es va reorganitzar com a Foment de Cultura, el 1941, l´edifici es va convertir en el Cinema Modern. L´any 1988 s´hi va declarar un incendi que va cremar la pantalla de projecció, el teló i l´escenari de la sala. El 1999 va tancar les portes i l´Ajuntament de Girona el va comprar el gener de 2001. Des de llavors, l´edifici ha estat tancat, exceptuant la sala B del cinema, l´actual Cinema Truffaut, que des de 1992 gestiona el Col·lectiu de Crítics de Cinema de Girona. La màgia del misteri d´un espai en desús transformat a través de l´art resulta una proposta ineludible. Jugant amb el concepte de Temps els artistes volen emfatitzar i investigar els contrastos que suggereix aquest espai. La mort i la vida, la llum i la foscor, l´arquitectura i la natura, el silenci i l´expressió, etc.

Construït el 1938, aquest refugi va ser el primer dels tres grans refugis col·lectius de tipus cel·lular de Girona. Donava protecció a 700 persones durant els bombardeigs sistemàtics que la ciutat va patir durant la Guerra Civil espanyola i era l´únic que disposava de llum elèctrica. Per conferir-li més seguretat en cas d´un impacte directe, tota la superfície exterior es cobrí amb un túmul de terra que actualment queda cobert pel jardí de la Infància. En aquest espai, amb la proposta A través de l´espill, mitjançant un joc de miralls i flors el visitant podrà seguir una ruta sensorial de percepció visual, so i memòria.

Construït per la companyia de Gustave Eiffel el 1876, el pont de les Peixateries Velles enllaçava la plaça de les Cols (rambla de la Llibertat) amb la placeta de les Peixateries Noves, lloc on hi havia l´edifici del mercat del peix. El pont va ser construït quan la companyia G. Eiffel treballava en els ponts de la línia del ferrocarril GironaPortbou, quasi tots desapareguts avui. Aquest pont ofereix una mostra local de l´arquitectura del ferro que defineix la panoràmica sobre el riu Onyar de la ciutat de Girona i ofereix un espai únic per a la creació artística floral.

A l´edifici de l´antic hospital de Girona (s. XVII), i darrere la porta principal, s´obre un dels espais emblemàtics d´aquest equipament recentment restaurat i actual seu de la Generalitat de Catalunya a Girona, el Pati de les Magnòlies. D´estructura rectangular actuava com a distribuïdor de les dependències hospitalàries tot contribuint a la il·luminació de les estances i a una millor ventilació de l´aire.

El pati fou remodelat a finals del segle XIX amb la col·locació del paviment i el 1928 fou rehabilitat amb la incorporació dels esgrafiats de tons ocres a les dues bandes del pati. Les magnòlies, repartides a banda i banda, i la instal·lació del projecte Les azalees de Gant tenyeixen d´elegància un espai que el visitant no hauria d´obviar.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona/2017/05/11/temps-flors-10-racons-encant/845659.html?utm_source=rss